

ΑΡ. 3533ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ . 3.**Αριθμός 5090****Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ
ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)**

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 11

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 11 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Κίνητρο δεκαετούς φορολογικής απαλλαγής των κερδών και μερισμάτων από την παραγωγή νέων μεταποιητικών προϊόντων.

1. Διαδικασία:

Στις 31 Ιουλίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών, ως αρμόδια αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων προσχέδιο νέας ενίσχυσης, το οποίο έφερε τον τίτλο «Κίνητρο δεκαετούς φορολογικής απαλλαγής των κερδών και μερισμάτων από την παραγωγή νέων μεταποιητικών προϊόντων». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλουμένων ως ο «Νόμος») και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Υπουργείο Οικονομικών·
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι να υποβοηθήσει τον τομέα της μεταποιητικής βιομηχανίας να ξεπεράσει βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει·
- (γ) η ενίσχυση θα χορηγείται με τη μορφή απαλλαγής από το φόρο εισοδήματος·
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι—
 - (αα) ως προς τη φορολογική απαλλαγή για κέρδη μεταποιητικών επιχειρήσεων, όλες οι μεταποιητικές επιχειρήσεις, οι οποίες τηρούν αθροιστικά όλους τους ακόλουθους όρους και περιορισμούς:
 - (i) το προϊόν που παράγεται από την επιχείρηση δεν παραγόταν στη Δημοκρατία πριν την 1.1.2000·
 - (ii) η επιχείρηση πρέπει να αρχίζει εργασίες στη Δημοκρατία μέσα σε χρονικό διάστημα τριών ετών από την 1.1.2000·
 - (iii) η εταιρεία ή ο Οργανισμός ή πρόσωπα με ή χωρίς νομική προσωπικότητα που παράγουν το νέο προϊόν ασχολούνται αποκλειστικά και μόνο με την παραγωγή του προϊόντος αυτού·

- (iv) το ύψος των κεφαλαιουχικών δαπανών που θα διενεργήσει η επιχείρηση σε μηχανήματα και εξοπλισμό προς το σκοπό παραγωγής αποκλειστικά του νέου προϊόντος υπερβαίνει το ποσό των £250.000·
- (v) η προστιθέμενη αξία του προϊόντος κατά τη διάρκεια ενός έτους ανέρχεται τουλάχιστο σε £200.000 ή σε ποσοστό 35% της αξίας των πωλήσεων της επιχείρησης, κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους, αφού προστεθεί ή αφαιρεθεί ανάλογα η αξία της μεταβολής στα αποθέματα του προϊόντος (περιλαμβανομένων των αποθεμάτων σε ημικατεργασμένη μορφή) κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους.

(ββ) ως προς τη φορολογική απαλλαγή για μερίσματα που αποκτώνται από μετοχές μεταποιητικής επιχείρησης, άμεσοι δικαιούχοι είναι όλα τα πρόσωπα τα οποία είναι μέτοχοι μεταποιητικών επιχειρήσεων, οι οποίες τηρούν αθροιστικά όλους τους όρους και περιορισμούς που αναφέρονται ανωτέρω στην παράγραφο (αα) και εισπράττουν μερίσματα από τις μετοχές αυτές. Έμμεσοι δικαιούχοι όμως είναι οι εν λόγω μεταποιητικές επιχειρήσεις, αφού η φορολογική απαλλαγή επί των μερισμάτων καθιστά ελκυστικότερη τη μετοχή αυτών των επιχειρήσεων και τους παρέχει οικονομική ενίσχυση που τις θέτει σε ευνοϊκότερη θέση από τους ανταγωνιστές τους·

- (ε) η κοινοποιηθείσα ενίσχυση έχει ως νομική βάση προτεινόμενο νομοσχέδιο που τιτλοφορείται ως «Νόμος ο οποίος τροποποιεί τους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους του 1961 μέχρι 2001»·
 - (στ) η κοινοποιηθείσα ενίσχυση θα παρέχει για περίοδο 10 ετών από την ημερομηνία έναρξης της λειτουργίας της επιχείρησης 100% απαλλαγή από τη φορολογία του κέρδους της δικαιούχου επιχείρησης από την παραγωγή νέων μεταποιητικών προϊόντων και απαλλαγή από τη φορολογία των μερισμάτων που αποκτώνται από οποιοδήποτε πρόσωπο από μετοχές μεταποιητικής επιχείρησης·
 - (ζ) για εξασφάλιση της συμμόρφωσης των δικαιούχων με τους όρους της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης το Υπουργείο Οικονομικών θα προβαίνει σε εξέταση των ετήσιων φορολογικών δηλώσεων και λογαριασμών που θα υποβάλλουν οι δικαιούχοι·
 - (η) δεν προβλέπεται δυνατότητα σώρευσης της ενίσχυσης με άλλα προγράμματα ενίσχυσης.
- 3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:**
- (α) Σύμφωνα με το άρθρο 3 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, ουδεμία παροχή δημόσιας ενίσχυσης είναι επιτρεπτή στη

Δημοκρατία εκτός αν έχει προηγουμένως εγκριθεί από τον Έφορο. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, «δημόσια ενίσχυση» σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της εννοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις του Νόμου:

(i) Χορηγείται από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου. Η παρεχόμενη απαλλαγή φόρων τόσο επί των κερδών όσο και επί των μερισμάτων σημαίνει παραίτηση του Δημοσίου από φόρους που θα εισέπραττε κανονικά και άρα απώλεια δημοσίων εσόδων και συνεπώς αποτελεί οικονομική ενίσχυση προς τις δικαιούχους επιχειρήσεις και τους μετόχους μεταποιητικών επιχειρήσεων με πόρους του Δημοσίου·

(ii) συνιστά οικονομική ενίσχυση, αφού η φορολογική απαλλαγή που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις σημαίνει ελάφρυνση από τις συνήθεις φορολογικές επιβαρύνσεις, με αποτέλεσμα να έχουν εξοικονόμηση πόρων. Επίσης, η φορολογική απαλλαγή επί των μερισμάτων συνιστά οικονομική ενίσχυση διότι διευκολύνει τις δικαιούχους επιχειρήσεις να αντλήσουν νέα κεφάλαια από τραπεζικά ιδρύματα ή/και ιδιώτες·

(iii) συνιστά εννοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής, κι αυτό γιατί η δεκαετής φορολογική απαλλαγή δίδεται για κέρδη και μερίσματα μεταποιητικών επιχειρήσεων εφόσον παράγουν αποκλειστικά προϊόντα τα οποία δεν παράγονταν στη Δημοκρατία πριν την 1.1.2000. Το κίνητρο αυτό λοιπόν συνιστά μία εξαίρεση από την εφαρμογή του βασικού συντελεστή του εταιρικού φόρου και του φόρου επί των μερισμάτων, η οποία δε δικαιολογείται από τη φύση ή τη λογική του φορολογικού συστήματος αλλά παρέχει οφέλη μόνο σε συγκεκριμένο οικονομικό τομέα, δηλαδή τη μεταποιητική βιομηχανία, η οποία παράγει αποκλειστικά προϊόντα που δεν παράγονταν στη Δημοκρατία πριν την 1.1.2000. Συνεπώς το κίνητρο είναι επιλεκτικό·

(iv) τέλος, το κίνητρο αυτό νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, κι αυτό γιατί η οικονομική ενίσχυση που παρέχεται από δημόσιους πόρους στις επιχειρήσεις της μεταποιητικής βιομηχανίας αυξάνει τα εισοδήματά τους, μειώνει το κόστος παραγωγής τους, ενισχύει τη δυνατότητα άντλησης νέων κεφαλαίων και άρα θέτει αυτές τις επιχειρήσεις σε εννοϊκότερη θέση από τους ανταγωνιστές τους στις αγορές άλλων χωρών στις οποίες εξάγονται ή δύνανται να εξαχθούν τα προϊόντα των πιο πάνω επιχειρήσεων. Είναι επίσης σε

θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στην κυπριακή αγορά μεταξύ των ενισχυόμενων επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων που εισάγουν ή δύνανται να εισαγάγουν στην κυπριακή αγορά ανταγωνιζόμενα προϊόντα. Η νόθευση του ανταγωνισμού στη κυπριακή αγορά προέρχεται από το γεγονός ότι το μέτρο επιτρέπει στις ενισχυόμενες επιχειρήσεις να μειώσουν το κόστος ανά μονάδα της συνολικής παραγωγής τους, δηλαδή τόσο των προϊόντων που εξάγουν όσο και αυτών που διαθέτουν στην κυπριακή αγορά. Επίσης, η νόθευση του ανταγωνισμού στην κυπριακή αγορά προκαλείται και από την αυξανόμενη δυνατότητα χρηματοδότησης των ενισχυόμενων επιχειρήσεων λόγω της φορολογικής απαλλαγής επί των μερισμάτων τους.

(γ) Σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, οι δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου εκτός για σκοπούς κοινοποίησης. Στο βαθμό λοιπόν που με το κοινοποιηθέν νέο πρόγραμμα ενισχύσεων παρέχονται δημόσιες ενισχύσεις σε μεταποιητικές επιχειρήσεις για την πρώτη μεταποίηση νέων γεωργικών, κτηνοτροφικών και αλιευτικών προϊόντων, καθώς και φορολογικές απαλλαγές για μερίσματα από μετοχές των πιο πάνω επιχειρήσεων, οι ενισχύσεις αυτές κρίθηκε ότι δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου και άρα δεν απαιτείται προηγούμενη έγκριση του Εφόρου. Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου ότι δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας δεν μπορούν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα της μεταποιητικής βιομηχανίας. Τούτο υποστηρίζεται και από τις σχετικές διατάξεις των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως 2001.

(δ) Εφόσον από τα ανωτέρω κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, πρέπει να εξεταστεί αν ανήκει σε μία από τις κατηγορίες ενισχύσεων που προνοούν τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχει δεκαετή φορολογική απαλλαγή των κερδών και μερισμάτων μετοχών επιχειρήσεων που παράγουν νέα μεταποιητικά προϊόντα με σκοπό την υποβοήθηση του τομέα της μεταποιητικής βιομηχανίας, κρίθηκε ότι δεν εμπίπτει σε καμία από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Επίσης, εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α, σύμφωνα με το οποίο ο Έφορος

δεν εγκρίνει ενισχύσεις που συνιστούν ενισχύσεις για εξαγωγές. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Επειδή η ενίσχυση παρέχει δεκαετή φορολογική απαλλαγή των κερδών και μερισμάτων από την παραγωγή νέων μεταποιητικών προϊόντων με σκοπό την υποβοήθηση του τομέα της μεταποιητικής βιομηχανίας κρίθηκε ότι δεν αποτελεί ενίσχυση για εξαγωγές και επομένως δεν εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α.

Περαιτέρω εξετάστηκε σε ποιά από τις κατηγορίες ενισχύσεων του άρθρου 5 του Νόμου που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει εμπίπτει η κοινοποιηθείσα ενίσχυση. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, ο Έφορος δύναται να εγκρίνει υπό συγκεκριμένους όρους, ενισχύσεις για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι συνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση καθώς και ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών και ενισχύσεις για την προώθηση της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι να υποβοηθήσει την ανάπτυξη της μεταποιητικής βιομηχανίας και ειδικότερα να ενθαρρύνει την εγκαθίδρυση νέων μεταποιητικών βιομηχανιών που να παράγουν νέα προϊόντα. Αφού λήφθηκε υπόψη ο στόχος της ενίσχυσης, κρίθηκε ότι αυτή εμπίπτει στην κατηγορία των ενισχύσεων που δύναται να εγκριθούν για να προωθήσουν την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο οι συγκεκριμένοι όροι της ενίσχυσης διασφαλίζουν σε ικανοποιητικό βαθμό την πιθανή επίτευξη του στόχου που επιδιώκεται.

Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση που χορηγείται χωρίς καμία υποχρέωση εκ μέρους της δικαιούχου επιχείρησης που να διασφαλίζει τη βελτίωση της κατάστασης της εν λόγω επιχείρησης, δηλ. χωρίς να συνδέεται με επενδύσεις ή με δημιουργία θέσεων εργασίας ή με αυξημένη δαπάνη για συγκεκριμένους σκοπούς όπως για έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη.

Ως εκ τούτου ενισχύσεις αυτής της μορφής χαρακτηρίζονται ως λειτουργικές ενισχύσεις.

Οι λειτουργικές ενισχύσεις εμπίπτουν στις κατηγορίες δημοσίων ενισχύσεων που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει, δυνάμει του άρθρου 5 του Νόμου. Βασικές, όμως, προϋποθέσεις για να εγκριθούν από τον Έφορο ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 5, είναι οι ενισχύσεις αυτές να είναι κατάλληλες και απαραίτητες για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 5. Οι ενισχύσεις

λοιπόν που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 5 πρέπει να μην ξεπερνούν τα όρια του τι είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών του συγκεκριμένου άρθρου. Ο μακροχρόνιος όμως χαρακτήρας των προτεινόμενων λειτουργικών ενισχύσεων σε συνδυασμό με τα βασικά στοιχεία τους, δηλαδή την έλλειψη υποχρέωσης εκ μέρους του δικαιούχου και την αδυναμία επιμέτρησής τους, τις καθιστά ακατάλληλες και δυσανάλογες για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονται από το άρθρο 5. Η έλλειψη ανταπόδοσης συνίσταται στο γεγονός ότι με την κοινοποιηθείσα ενίσχυση παρέχεται φορολογική απαλλαγή στις δικαιούχους επιχειρήσεις χωρίς αυτές να αναλαμβάνουν οποιαδήποτε άμεση, σε σχέση με το επιλέξιμο κόστος, υποχρέωση για υλοποίηση επενδύσεων, προώθηση της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, κ.ά. για τις οποίες θα υπάρχει εξασφάλιση ότι θα έχουν μόνιμο και ουσιαστικό αποτέλεσμα για την οικονομία, ακόμα και όταν η ενίσχυση τερματιστεί. Επιπλέον, δεν είναι δυνατή η εκ των προτέρων ακριβής εκτίμηση της έντασης της ενίσχυσης, κάτι που καθιστά ακόμα πιο δυσχερή την πιθανή έγκρισή της με βάση το άρθρο 5 του Νόμου. Κι αυτό γιατί, για να εγκριθούν δημόσιες ενισχύσεις με βάση αυτά τα άρθρα, πρέπει η έντασή τους να μπορεί να επιμετρηθεί, έτσι ώστε να εξακριβώνεται αν είναι ανάλογες προς τον επιδιωκόμενο στόχο και να συμβάλλουν στην επίτευξή του.

Γ' αυτούς τους λόγους, κρίθηκε ότι λειτουργικές ενισχύσεις δύναται να εγκριθούν από τον Έφορο υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις και κατά κανόνα σε περιπτώσεις, οι οποίες αναφέρονται ρητά στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου και περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση κατηγοριών δημοσίων ενισχύσεων που εμπίπτουν στους τομείς που καλύπτει το άρθρο 5.

Κατ' επέκταση, η φορολογική απαλλαγή που παρέχεται με την κοινοποιηθείσα ενίσχυση, ως λειτουργική ενίσχυση, αποβλέπει στο να απαλλάξει τις δικαιούχους επιχειρήσεις από τις δαπάνες που θα έπρεπε οι ίδιες να επωμισθούν στα πλαίσια της τρέχουσας διαχείρισης των συνήθων δραστηριοτήτων τους. Το αποτέλεσμα είναι να νοθεύεται ο ανταγωνισμός στον τομέα στον οποίο χορηγείται φορολογική απαλλαγή και να υπάρχει σαφής κίνδυνος αλλοίωσης των όρων των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον, χωρίς να καθίσταται δυνατή η επίτευξη ενός από τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 5 του Νόμου (ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων).

Ενόψει των πιο πάνω, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες ενισχύσεων που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει δυνάμει του άρθρου 5 του Νόμου, η οποία, όμως, δεν εγκρίνεται διότι, ως λειτουργική ενίσχυση, δεν είναι ούτε κατάλληλη αλλά ούτε και ανάλογη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 5.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

- Α. Το κοινοποιηθέν νέο πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο «Κίνητρο δεκαετούς φορολογικής απαλλαγής των κερδών και μερισμάτων από την παραγωγή νέων μεταποιητικών προϊόντων», συνιστά δημόσια ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου. Η ενίσχυση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου στο μέρος της που αφορά δημόσια ενίσχυση προς νέα προϊόντα της μεταποιητικής βιομηχανίας στους τομείς της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας.

Όσον αφορά την ενίσχυση προς τους υπόλοιπους τομείς, αυτή εμπίπτει στις κατηγορίες δημοσίων ενισχύσεων που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει η οποία όμως, για τους λόγους που αναφέρθηκαν πιο πάνω δεν εγκρίνεται.

Το κοινοποιηθέν νέο πρόγραμμα ενισχύσεων αντιβαίνει προς τις διατάξεις του Νόμου. Ως εκ τούτου, εκδίδεται αρνητική απόφαση.

- Β. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Υπουργείο Οικονομικών.

Λευκωσία, 19 Σεπτεμβρίου 2001.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

Ε.Δ.Ε. 25.06.002.03 (13.2.2.11.2.1.1)